

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně **K. K.**, proti žalovanému **Městskému úřadu Varnsdorf**, se sídlem Varnsdorf, nám. E. Beneše 470, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2013, č. j. 15 A 129/2010 - 56,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížností brojí proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2013, č. j. 15 A 129/2010 - 56. Ten, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, výrokem I. žalobu (ve vztahu k návrhu na určení místa narození stěžovatelky) částečně odmítl, výrokem II. žalobu (ve vztahu k návrhu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu - žalovaného) ve zbytku zamítl a výrokem III. rozhodl o nákladech řízení.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením věci zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a zjistil, že stěžovatelka za podanou kasační stížnost nezaplatila soudní poplatek. Poplatková povinnost je podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) spojena již s podáním návrhu – kasační stížnosti; stěžovatelka nicméně s podáním kasační stížnosti spojila i žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Vzhledem k tomu, že od placení soudních poplatků byla stěžovatelka osvobozena již v řízení před krajským soudem, a toto

osvobození se vztahovalo i na řízení kasační stížnosti (§ 36 odst. 3 *in fine* soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), byla tato žádost bezpředmětná. Tato skutečnost však Nejvyššímu správnímu soudu nebyla známa, neboť spis krajského soudu mu v té době nebyl dosud předložen. Vyzval proto stěžovatelku ke sdělení informací, týkajících se jejich osobních, příjmových a majetkových poměrů. Na základě provedení zjišťování těchto skutečností (a s přihlédnutím k věcné povaze soudního sporu), dospěl zdejší soud nakonec k závěru, že stěžovatelka podmínky pro osvobození od soudních poplatků nesplňuje. Usnesením ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Ans 6/2013 - 49 proto stěžovatelce toto osvobození odňal (výrok I.), její návrh na ustanovení zástupce zamítl (výrok II.) a současně ji, ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení, vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti (výrok III.) a k doložení podmínky právního zastoupení (výrok IV.). Toto usnesení (ve kterém byla stěžovatelka výslovně upozorněna na důsledky spojené s nesplněním zde uložených povinností) bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 11. 2013 a téhož dne tak nabylo právní moci.

Stěžovatelka toto usnesení napadla podáním, obsahově míněným jako „odvolání“. Zdejším soudem byla (stejně jako již dříve, v poučení tohoto usnesení) poučena, že opravné prostředky proti tomuto usnesení nejsou přípustné a že jeho účinky přetrvávají. Současně byla stěžovatelka vyzvána, aby upřesnila, zda cestou tohoto podání mínila vznést námitku podjatosti proti soudcům, kteří mají v této právní věci rozhodovat (obsah podání tomu nasvědčoval). Stěžovatelka poté výslovně vznesla námitku podjatosti soudců druhého senátu Nejvyššího správního soudu. O té bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 15. 1. 2014, č. j. Nao 93/2013 - 70, tak, že soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a Mgr. Radovan Havelec nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 Ans 6/2013.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak bylo již uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatelce pravomocně odňal krajským soudem přiznané osvobození od soudních poplatků; bylo proto jeho povinností, určit stěžovatelce náhradní lhůtu ke splnění poplatkové povinnosti, v duchu shora citovaného ustanovení zákona o soudních poplatcích. Usnesením ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Ans 6/2013 - 49, proto byla k úhradě soudního poplatku stěžovatelce stanovena dvacetidenní lhůta; ta počala běžet dne 25. 11. 2013, kdy stěžovatelka předmětné usnesení převzala. Poslední den této lhůty tak (za podmínek vyplývajících z ustanovení § 40 odst. 1 a 3 s. ř. s.) připadl na 16. 12. 2013 (dvacátý den lhůty připadl na neděli 15. 12. 2013). Soudní poplatek však nebyl zaplacen ani ke dni vydání tohoto usnesení, a proto není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

pokračování

Pro úplnost zdejší soud dodává, že ačkoli stěžovatelka neodstranila ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. (přestože k tomu byla výrokem IV. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Ans 6/2013 - 49, taktéž vyzvána) zdejší soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (tedy neodmítl žalobu pro neodstraněný nedostatek podmínky řízení), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu